

489

La garriga

(ALDC, IV, 742. La garriga)

El mot més conegut per al ‘tros de terra no conreat on creixen espontàniament mates, arbustos i algun arbre de poca alçària’ és *garriga* (compost *garriga baixa* 74, der. col·lectius *garrigar* 36, 53, 114; *garriguera* 39, 41, 45, que ho poden ser també de *garric*), mentre que *garric* sovint es refereix al ‘coscoll, alzina nana’. Els dos mots provenen d’una arrel preromana KARR-, la mateixa probablement de *carrasca*, i *garriga* seria un col·lectiu de *garric*, com *prada* ho és de *prat*, tot i que la documentació d’aquest és força tardana en cat. (però no en oc. on ja es troba al s. XII); la seva extensió s’hauria reduït per la competència de *coscoll*. Fora de l’àrea dels dos mots, quan hi ha respostes, aquestes, sovint no específiques, obereixen a la idea de:

1) ‘terreny que no es conrea, erm o abandonat’: *erm*, del llat. ĚREMU (var. *ermo* 118, *ierm* 35; der. *ermot* 60, 63), *ermassot* 64 (der. de *ermàs*); *terreno perdut* 21, 54, 180, *tres perdut* 47, *bosc perdut* 52, *camp perdut* 59, 163, *perdut* 165, 168, 169; *malea, camp de malea* 154 (der. *malear* 156), *malesa* 140, 143, *camp de malesa* 138; *terreno magre* 16, *terreno secà* 86; *brossaguer* 67, *camp de brossa* 149; *artiga* 94, *pleta* 73, *marina* 70-72, *terra pelada* 38;

- 2) ‘terreny montuós’: *muntanya* 91, 156, *serra* 106, 108, 115, 119, 172 (der. *serrat* 110), *costa* 130, *tossal* 131, *monte* 132, 134, 166, 172, 180 (← cast.), *mont* 122, 139;
- 3) ‘bosc’: *bosc* 18, 50, 51, 57, 61, 67, 85, 97, *bosc verge* 45, compost *sotabosc* 44, *terreno de boscat* 93, *camp que s’ha deixat emboscar* 83;
- 4) ‘lloc per a pasturar el bestiar’: *cutiu* 11 (< *cultiu*), perquè es deixava un any sense sembrar i es deixava créixer l’herba per al bestiar, *paxentero* 94, der. de *paxentear* ‘pasturar’ amb el suf. -ero (← arag.);
- 5) ‘col·lectiu d’una planta’: *argelagars* 12, *matissar* 17, *matisser* 22, *material* 167, *matorral(s)* 15, 29, 87, 124, 135, der. de *mata*; *coscollar* 118, der. de *coscoll*, *carrascalet* 173, der. de *carrasca* ‘alzina’ més el suf. col·lectiu -al i -et; *pinada* 136, der. de *pi* amb el suf. -ada (< -ATA);
- 6) ‘terres pertanyents al municipi’: *comú* 95, *terreno communal* 95, *comunal* 96, *terme* 9;
- 7) ‘lloc tancat’: *tanca* 85.

Garriga és el mot normatiu que correspon a l’enunciat; *erm, ermàs, ermot i malesa*, amb matisacions semàntiques, des del *DG₁*, 1932.

